

Ompakking van geneesmiddelen door vervanging van de verpakking is objectief noodzakelijk in de zin van de rechtspraak van het Hof, indien zonder die ompakking de effectieve toegang tot de betrokken markt of een gedeelte daarvan als belemmerd moet worden beschouwd vanwege een sterke weerstand van een beduidend percentage van de consumenten tegen opnieuw geëtiketteerde geneesmiddelen.

(¹) PB C 34 van 5.2.2000.

- 2) Verwijst de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten.
- 3) Verstaat dat het Koninkrijk Denemarken en de Republiek Finland elk hun eigen kosten zullen dragen.

(¹) PB C 63 van 4.3.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 7 mei 2002

in zaak C-478/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Zweden (¹)

(„Niet-nakoming — Richtlijn 93/13/EEG — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Verplichting om in bijlage bij richtlijn 93/13 opgenomen lijst van bedingen die als oneerlijk kunnen worden aangemerkt, in nationale wetgeving over te nemen”)

(2002/C 144/05)

(Procestaal: Zweeds)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-478/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: L. Parpala en P. Stancanelli) tegen Koninkrijk Zweden (gemachtigden: L. Nordling en A. Kruse), ondersteund door Koninkrijk Denemarken (gemachtigde: J. Molde), en door Republiek Finland (gemachtigden: T. Pynnä en E. Bygglin), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat het Koninkrijk Zweden, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor de omzetting in nationaal recht van de bijlage bedoeld in artikel 3, lid 3, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29), de krachtens die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, D. A. O. Edward en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: H. A. Rühl, hoofd-administrateur, op 7 mei 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Verwerpt het beroep.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 18 april 2002

in zaak C-9/00 (verzoek van de Korkein hallinto-oikeus om een prejudiciële beslissing): Palin Granit Oy tegen Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus (¹)

(„Harmonisatie van wetgevingen — Richtlijnen 75/442/EEG en 91/156/EEG — Begrip „afvalstof” — Productieresidu — Steengroeve — Opslag — Gebruik van afvalstoffen — Ontbreken van gevaar voor gezondheid en milieu — Mogelijkheid van nuttige toepassing”)

(2002/C 144/06)

(Procestaal: Fins)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-9/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Korkein hallinto-oikeus (Finland), in een procedure ingeleid door Palin Granit Oy en Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 1, sub a, van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, blz. 47), zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 (PB L 78, blz. 32), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, J.-P. Puissechet (rapporteur), R. Schintgen, V. Skouris en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 18 april 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) De houder van ganggesteente dat vrijkomt bij de exploitatie van een steengroeve en voor onbepaalde tijd wordt opgeslagen in afwachting van een eventueel gebruik, ontdoet zich van dit

gesteente of is voornemens zich daarvan te ontdoen, zodat dit ganggesteente als afvalstof in de zin van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen moet worden beschouwd.

- 2) De plaats waar het ganggesteente wordt opgeslagen, de samenstelling ervan en het feit dat het geen echt gevaar voor de gezondheid van de mens of voor het milieu oplevert, aangemen dat dit is aangetoond, zijn geen relevante criteria om te bepalen of het als afvalstof moet worden aangemerkt.

(¹) PB C 102 van 8.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 25 april 2002

in zaak C-52/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (¹)

(„Niet-nakoming — Richtlijn 85/374/EEG — Aansprakelijkheid voor producten met gebreken — Onjuiste omzetting”)

(2002/C 144/07)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-52/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Patakia en B. Mongin) tegen Franse Republiek (gemachtigden: aanvankelijk K. Rispal-Bellanger en R. Loosli-Surrans, vervolgens door deze laatste en J.-F. Dobelle), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Franse Republiek,

- door artikel 3 van wet nr. 98-389 van 19 mei 1998 „relative à la responsabilité du fait des produits défectueux” (wet betreffende de aansprakelijkheid voor producten met gebreken, JORF van 21 mei 1998, blz. 7744) ook te laten gelden voor schade van minder dan 500 euro;
- door in artikel 8 van diezelfde wet te bepalen, dat de distributeur van een gebrekkig product steeds en onder dezelfde voorwaarden als de producent aansprakelijk is, en
- door in artikel 13 van die wet te bepalen, dat de producent zich slechts op de exoneratiegronden van artikel 7, sub d en e, van de richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken (PB L 210, blz. 29) kan beroepen wanneer hij aantoont dat hij de nodige maatregelen heeft genomen om de schadelijke gevolgen van het gebrekkige product te voorkomen, de krachtens de artikelen 9, 3, lid 3, en 7 van genoemde richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen,

heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, S. von Bahr en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 25 april 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door artikel 1386-2 van de Franse code civil ook te laten gelden voor schade van minder dan 500 euro;
 - door in artikel 1386-7, eerste alinea, van de code civil te bepalen, dat de distributeur van een gebrekkig product steeds en onder dezelfde voorwaarden als de producent aansprakelijk is, en
 - door in artikel 1386-12, tweede alinea, van de code civil te bepalen, dat de producent zich slechts op de exoneratiegronden van artikel 7, sub d en e, van richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken kan beroepen, wanneer hij aantoont dat hij de nodige maatregelen heeft genomen om de schadelijke gevolgen van het gebrekkige product te voorkomen,
- is de Franse Republiek de krachtens artikelen 9, eerste alinea, sub b, 3, lid 3, en 7 van genoemde richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

- 2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 163 van 10.6.2000.